

*

Phú Tân, ngày 10 tháng 02 năm 2025

**CUỘC THI SÁNG TÁC, QUẢNG BÁ CÁC TÁC PHẨM VĂN HỌC NGHỆ
THUẬT, BÁO CHÍ VỀ CHỦ ĐỀ “HỌC TẬP VÀ LÀM THEO TƯ TƯỞNG, ĐẠO
ĐỨC PHONG CÁCH HỒ CHÍ MINH”**

Tên tác giả: Nguyễn Thị Kim Ngân

Đơn vị: Chi bộ Trường THPT Hoà Lạc – huyện Phú Tân – tỉnh An Giang

Tên tác phẩm: “CẦU CHÂU ĐỐC - NHỊP CẦU CỦA TƯƠNG LAI ”

BÀI VIẾT:

CẦU CHÂU ĐỐC - NHỊP CẦU CỦA TƯƠNG LAI

Cầu Châu Đốc (hình ảnh sưu tầm)

Tôi sinh ra và lớn lên ở vùng đất Long Hòa, thuộc huyện Phú Tân, tỉnh An Giang một miền quê yên bình gắn liền với nghề trồng trầu. Chính những luống trầu xanh mướt đã nuôi dưỡng tuổi thơ tôi, giúp tôi cắp sách đến trường như bao bạn bè cùng trang lứa.

Dù là người con của An Giang, nhưng Châu Đốc đối với tôi lại là một vùng đất quen thuộc qua lời kể nhiều hơn là những chuyến đi thực tế. Khoảng cách xa xôi, điều kiện kinh tế gia đình khó khăn, cùng với việc ít có nhu cầu đến Châu Đốc khiến tôi hiếm khi đặt chân đến nơi này. Những lần hiếm hoi đi Châu Đốc chủ yếu là những chuyến du lịch đến Miếu Bà Chúa Xứ hay tham quan vùng Thất Sơn hùng vĩ.

Tôi vẫn nhớ như in lần đầu tiên cùng gia đình đến núi Cấm tham quan. Khi ấy, chuyến đi thật đơn sơ và vui vẻ, nhưng việc di chuyển khá vất vả. Chúng tôi phải đi hai chuyến xe buýt: một chuyến từ nhà đến Tân Châu, rồi từ đó bắt thêm một chuyến nữa đến Châu Đốc. Đặc biệt, để qua được Châu Đốc, chúng tôi phải chờ phà Châu Giang, mỗi lượt qua sông mất hơn 20 phút. Nghĩ lại mới thấy quãng đường khi ấy sao mà xa xôi đến thế!

Giờ đây, khi đã lập gia đình và ổn định với công việc chính là giáo viên và hỗ trợ gia đình chồng trong việc buôn bán, nhu cầu đi lại giữa các địa phương, đặc biệt là đến Châu Đốc, trở nên thường xuyên hơn đối với tôi. Giờ đây điều kiện kinh tế khá hơn xưa, tôi cũng có nhiều dịp du lịch đến các vùng núi thuộc Thất Sơn, nhất là núi Cấm và núi Sam, hoặc viếng Miếu Bà Chúa Xứ. Tuy nhiên, dù giao thông đã thuận tiện hơn, nhưng việc chờ đợi phà Châu Giang vẫn luôn là điều khiến tôi áy náy. Những ngày nắng gắt, dòng người chen chúc, khói xe cuộn lên khiến khoảng thời gian hơn 20 phút trên phà trở thành một trải nghiệm tôi không thể quên.

May mắn thay, giấc mơ bắc một cây cầu kiên cố để nối đôi bờ sông Hậu, giúp người dân An Giang di chuyển nhanh chóng và thuận lợi hơn, cuối cùng đã trở thành hiện thực.

Vào năm 2024, một cây cầu ước mơ bấy lâu nay của người dân An Giang đã trở thành hiện thực, giúp việc di chuyển trở nên thuận tiện, nhanh chóng và tiết kiệm thời gian hơn. Theo tìm hiểu của tôi, cầu Châu Đốc là cây cầu bắc qua sông Hậu, nối liền thành phố Châu Đốc và thị xã Tân Châu, thuộc tỉnh An Giang. Đây là cây cầu thứ ba bắc qua sông Hậu, sau cầu Cần Thơ (nối Vĩnh Long – Cần Thơ) và cầu Vàm Cống (nối Đồng Tháp – Cần Thơ).

Theo thiết kế, cầu Châu Đốc có chiều dài 667m, rộng 14m với bốn làn xe. Cầu được xây dựng bằng bê tông cốt thép và bê tông cốt thép dự ứng lực. Trong đó, phần cầu chính dài 260m, cầu dẫn phía thị xã Tân Châu dài 213,55m, còn cầu dẫn phía thành phố Châu Đốc dài 193,45m. Công trình có tổng mức đầu tư lên đến 534 tỷ đồng, thuộc dự án xây dựng tuyến đường liên kết vùng (song song với tỉnh lộ 953). Cầu chính thức được khởi công vào ngày 28 tháng 3 năm 2022 và dự kiến hoàn thành sau 33 tháng. Tuy nhiên, nhờ sự nỗ lực của các đơn vị thi công, sau gần 21 tháng làm việc khẩn trương, đến ngày 8 tháng 12 năm 2023, Ban Quản lý Dự án Công trình Giao thông và Nông nghiệp An Giang đã tổ chức lễ hợp long cầu Châu Đốc, đánh dấu bước tiến quan trọng trong việc hoàn thiện tuyến giao thông huyết mạch này.

Sáng ngày 23 tháng 4 năm 2024, vào lúc 8 giờ, UBND tỉnh An Giang đã long trọng tổ chức Lễ thông xe cầu Châu Đốc. Cây cầu này không chỉ giúp kết nối thị xã Tân Châu với thành phố Châu Đốc mà còn đóng vai trò quan trọng trong việc liên kết vùng giữa An Giang với các tỉnh

lân cận như Kiên Giang, Đồng Tháp. Đặc biệt, cầu Châu Đốc góp phần thông tuyến Quốc lộ N1, tạo sự kết nối xuyên suốt giữa các tỉnh Tây Nam Bộ như Long An, Đồng Tháp, An Giang và Kiên Giang, giúp việc vận chuyển hàng hóa và đi lại của người dân trở nên thuận lợi hơn bao giờ hết.

Nhìn lại chặng đường từ những ngày phải chờ đợi hàng chục phút trên phà Châu Giang cho đến hôm nay, khi có thể bon bon trên cầu Châu Đốc, tôi không khỏi xúc động. Từ một người từng xem Châu Đốc là một vùng đất xa xôi, tôi giờ đây có thể dễ dàng đến đó bất cứ khi nào cần, chỉ với một quãng đường ngắn hơn rất nhiều. Những ký ức về những ngày nắng chang chang đứng chờ phà giữa dòng xe đông đúc nay đã trở thành chuyện của quá khứ.

Cây cầu không chỉ giúp việc đi lại thuận tiện hơn mà còn mang theo bao niềm hy vọng về sự phát triển kinh tế - xã hội của An Giang. Những chuyến xe chở hàng hóa từ Tân Châu đến Châu Đốc và ngược lại nay không còn bị gián đoạn nữa. Các hộ kinh doanh, thương lái và người dân địa phương đều hưởng lợi từ sự thuận tiện này. Các địa điểm du lịch như Miếu Bà Chúa Xứ, núi Cấm, núi Sam cũng dễ dàng thu hút du khách hơn, góp phần phát triển du lịch bền vững cho địa phương.

Tôi tin rằng, cây cầu Châu Đốc không chỉ là một công trình giao thông, mà còn là biểu tượng của sự đổi mới, của những nỗ lực không ngừng nghỉ để mang đến một diện mạo mới cho vùng đất An Giang thân yêu. Một ngày nào đó, tôi sẽ kể lại cho con cháu mình nghe về những ngày tháng chờ phà gian nan, về niềm vui khi cây cầu hoàn thành, và về một An Giang đang ngày càng vươn mình mạnh mẽ hơn trên con đường phát triển. Cầu Châu Đốc còn có ý nghĩa rất lớn đối với ngành du lịch của tỉnh An Giang. Nhắc đến An Giang, người ta không thể bỏ qua những địa danh nổi tiếng như Miếu Bà Chúa Xứ, núi Sam, rừng trà Trà Sư.... Với sự thuận lợi trong giao thông, lượng khách đổ về đây ngày càng đông, góp phần thúc đẩy kinh tế địa phương ngày càng phát triển và tạo thêm nhiều cơ hội việc làm cho người dân. Những khu du lịch, hàng quán, khách sạn và các dịch vụ đi kèm nhờ đó mà phát triển, mang lại một diện mạo sôi động hơn cho thành phố Châu Đốc và các vùng lân cận.

Tuy nhiên, điều quan trọng hơn cả chính là sự thay đổi trong tư duy và nhận thức của người dân về sự phát triển quê hương. Nếu như trước đây, nhiều người chấp nhận cuộc sống gắn liền với những chuyến phà nghĩa tình, thì nay họ có thể tự hào khi thấy quê hương mình ngày càng hiện đại, hội nhập với sự phát triển chung của cả nước. Cây cầu không chỉ là một công trình kỹ thuật mà còn là một biểu tượng của sự đổi thay, của tinh thần dám nghĩ, dám làm và không ngừng vươn lên.

Là một người con của An Giang, tôi cảm thấy vô cùng tự hào khi chứng kiến sự vươn mình mạnh mẽ của quê hương An Giang đặc biệt là Châu Đốc. Tôi nhớ lại những năm tháng còn nhỏ, mỗi lần đi qua sông bằng phà cùng gia đình là một lần vừa háo hức vừa lo lắng. Háo hức vì được sang bờ bên kia để được viếng thăm vùng núi Thất Sơn hùng vĩ, nhưng cũng không tránh khỏi những nỗi lo khi phà đông đúc, nước chảy xiết. Vậy mà hôm nay, đứng trên cầu Châu Đốc, nhìn dòng xe cộ qua lại tấp nập, tôi hiểu rằng quê hương mình đã có một bước tiến dài.

Sự thay đổi ấy không chỉ dừng lại ở cây cầu mà còn ở cách người dân tiếp cận với cuộc sống. Khi việc di chuyển dễ dàng hơn, cơ hội giao lưu kinh tế, văn hóa cũng rộng mở hơn. Người dân

có thể tiếp cận với những cơ hội kinh doanh, học tập và làm việc tốt hơn, không còn bị bó hẹp trong phạm vi nhỏ bé của địa phương nữa. Một cây cầu có thể chỉ là một công trình vật chất, nhưng những giá trị mà nó mang lại cho cộng đồng thì vô cùng to lớn.

Nhìn về tương lai, tôi tin rằng An Giang sẽ còn tiếp tục phát triển mạnh mẽ hơn nữa. Cầu Châu Đốc chỉ là một trong nhiều công trình thể hiện sự đổi thay của quê hương tôi. Còn rất nhiều tiềm năng đang chờ được khai thác, còn rất nhiều điều tốt đẹp đang chờ đợi phía trước. Và tôi, với tư cách là một người giáo viên, một người con của vùng đất này, sẽ luôn đồng hành cùng sự phát triển ấy, truyền cảm hứng cho thế hệ trẻ để các em thêm yêu quê hương, thêm khát vọng đóng góp cho mảnh đất An Giang yêu dấu.

Cây cầu Châu Đốc không chỉ là biểu tượng của sự đổi mới, mà còn là minh chứng cho sự nỗ lực không ngừng nghỉ của người dân An Giang, trong đó có tinh thần học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Bác Hồ, Bác Tôn. Đúng như lời Bác Hồ từng dạy: "Học tập là một việc làm suốt đời", người dân An Giang đã không ngừng học hỏi, nâng cao trình độ, cải tiến phương thức làm việc, từ đó đóng góp vào sự phát triển chung của quê hương. Việc xây dựng cây cầu không chỉ thể hiện khát vọng vươn lên mà còn phản ánh tư tưởng của Bác Hồ về việc xây dựng cơ sở hạ tầng, kết nối mọi miền tổ quốc, mang lại cuộc sống tốt đẹp hơn cho nhân dân.

Trong giai đoạn 2024-2025, khi An Giang tiếp tục phát triển mạnh mẽ, những thành tựu này không thể thiếu sự định hướng của tư tưởng Hồ Chí Minh, đặc biệt là về lòng yêu nước, tinh thần tự lực cánh sinh và phát huy sức mạnh cộng đồng. Người dân An Giang đang tiếp nối truyền thống ấy, nỗ lực vươn lên trong học tập, làm việc và phát triển quê hương. Dù có những bước tiến mạnh mẽ về kinh tế, nhưng họ vẫn giữ vững đạo đức, lối sống giản dị, khiêm nhường như phong cách của Bác. Từ đó, cây cầu Châu Đốc không chỉ là công trình kiến trúc mà còn là biểu tượng của một An Giang đang học tập và làm theo tư tưởng của Bác, góp phần xây dựng quê hương giàu mạnh, văn minh.

Cầu Châu Đốc không chỉ là một công trình giao thông quan trọng mà còn là hình mẫu của sự nỗ lực, đoàn kết và tinh thần trách nhiệm trong xây dựng quê hương, thể hiện rõ tinh thần học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách của Bác Hồ và Bác Tôn. Theo lời Bác Hồ dạy năm xưa: "Đoàn kết, đoàn kết, đại đoàn kết. Thành công, thành công, đại thành công" và cây cầu Châu Đốc chính là kết quả của sự chung tay đồng lòng góp sức của cộng đồng, kết hợp với sự lãnh đạo sáng suốt của Đảng và nhà nước ta, luôn hướng đến sự phát triển bền vững cho cả nước nói chung và vùng đất An Giang nói riêng.

Đặc biệt, với cương vị là một giáo viên, tôi cảm nhận sâu sắc hơn bao giờ hết những giá trị mà cầu Châu Đốc mang lại cho người dân An Giang. Như Bác Hồ từng dạy: "Dù khó khăn đến đâu cũng phải tiếp tục thi đua dạy tốt và học tốt", việc hoàn thành cây cầu không chỉ giúp cải thiện điều kiện đi lại mà còn mở ra nhiều cơ hội phát triển cho giáo dục địa phương. Nhờ có cầu Châu Đốc, các em học sinh không còn phải đối mặt với những hành trình qua sông đầy gian nan, việc đến trường trở nên thuận lợi và an toàn hơn.

Không chỉ dừng lại ở ý nghĩa giao thông, cây cầu này còn thể hiện tầm quan trọng của việc phát triển cơ sở hạ tầng nhằm phục vụ lợi ích cộng đồng, đúng với tư tưởng của Bác về xây dựng đất nước giàu mạnh, nâng cao chất lượng cuộc sống cho nhân dân. Đây không chỉ là một công trình

kỹ thuật mà còn là biểu tượng của sự đổi thay, của tinh thần đoàn kết, sáng tạo và quyết tâm không ngừng vươn lên của người dân An Giang.

Đối với người dân Châu Đốc và các vùng lân cận, cầu Châu Đốc mang trong mình một giá trị vô cùng đặc biệt. Mỗi ngày, đứng trên cầu, nhìn xuống dòng sông cuộn cuộn chảy, họ lại nhớ về những năm tháng khó khăn trước kia, khi việc di chuyển giữa hai bờ còn phụ thuộc vào những chuyến phà đầy gian nan. Những câu chuyện về những ngày mưa gió, về những chuyến đi kéo dài hàng giờ vẫn được kể lại cho thế hệ sau như một phần không thể quên trong lịch sử quê hương.

Nhưng chính từ những khó khăn ấy, người dân nơi đây đã không ngừng vươn lên, kiên trì lao động, chung tay xây dựng quê hương ngày càng phát triển. Điều này cũng chính là sự thể hiện rõ nét tinh thần mà Bác Hồ từng căn dặn: “Không có việc gì khó, chỉ sợ lòng không bền. Đào núi và lấp biển, quyết chí ắt làm nên.” Cầu Châu Đốc không chỉ là một công trình giao thông mà còn là biểu tượng cho sự kiên trì, nỗ lực của người dân An Giang trong hành trình xây dựng một cuộc sống tốt đẹp.

Không chỉ có ý nghĩa về mặt giao thông, cầu Châu Đốc còn thể hiện sự kết nối về mặt tinh thần. Nó là nhịp cầu gắn kết những con người, những gia đình xa cách, là nơi chứng kiến bao cuộc gặp gỡ và chia ly, bao niềm vui và nỗi buồn của người dân An Giang. Hơn thế, công trình này còn mở ra những cơ hội phát triển mới, góp phần đưa địa phương ngày càng vươn xa, đúng với tinh thần mà Bác Hồ đã khẳng định: “Nước ta trở nên tươi đẹp hay không, dân tộc ta có bước tới đài vinh quang để sánh vai với các cường quốc năm châu hay không, chính là nhờ một phần lớn ở công học tập của các em.” Cây cầu không chỉ giúp giao thông thuận lợi hơn mà còn là động lực để thế hệ trẻ tiếp tục học tập, cống hiến, phát huy tinh thần đổi mới, góp phần xây dựng An Giang ngày càng giàu đẹp hơn.

Với những người giáo viên như tôi, cầu Châu Đốc không chỉ là một công trình giao thông mà còn là một nguồn cảm hứng lớn. Đứng trên cầu, phóng tầm mắt nhìn về phía xa, tôi không khỏi tự hào về những giá trị mà cây cầu mang lại. Đây không chỉ là thành quả của sự phát triển cơ sở hạ tầng, mà còn là minh chứng cho sự lao động miệt mài, sáng tạo của con người An Giang, đúng như lời Bác Hồ từng dạy: “Lao động là vinh quang, lao động là sáng tạo”.

Cây cầu không chỉ giúp việc đi lại thuận tiện hơn mà còn thể hiện tinh thần không ngừng vươn lên, vượt qua khó khăn để phát triển quê hương. Chính sự kiên trì, nỗ lực ấy đã truyền cảm hứng cho mỗi giáo viên chúng tôi trong hành trình gieo mầm tri thức, dạy dỗ thế hệ trẻ biết trân trọng những thành quả lao động, biết học tập và rèn luyện theo gương Bác Hồ để cống hiến cho xã hội.

Đặc biệt, đối với thế hệ học sinh ngày nay, cầu Châu Đốc không chỉ là một công trình giao thông mà còn là minh chứng sống động cho tinh thần nghị lực và ý chí vươn lên. Nhìn vào cây cầu, các em có thể thấy rằng, chỉ cần có ước mơ, sự quyết tâm và tinh thần đoàn kết, chúng ta hoàn toàn có thể biến những điều tưởng chừng không thể thành hiện thực. Đó cũng chính là bài học quý giá từ tư tưởng của Bác Hồ: “Không có việc gì khó, chỉ sợ lòng không bền.”

Cầu Châu Đốc là biểu tượng của sự kiên trì, của khát vọng xây dựng một tương lai tươi sáng. Đối với thế hệ trẻ, cây cầu không chỉ là một điểm đến mà còn là nguồn động lực to lớn, khuyến khích các em không ngừng học tập, phấn đấu để đóng góp cho quê hương. Những giá trị mà cây cầu mang lại chính là nền tảng vững chắc giúp thế hệ trẻ học theo tấm gương đạo đức, phong cách của Bác Hồ, tiếp nối truyền thống tốt đẹp và xây dựng An Giang ngày càng phát triển.

Đối với tôi, một người giáo viên, cầu Châu Đốc không chỉ là một công trình kiến trúc hiện đại mà còn là biểu tượng của ý chí, của những ước mơ và khát vọng không ngừng vươn lên để xây dựng quê hương ngày càng giàu đẹp. Như lời Bác Hồ từng khẳng định: “Không có gì quý hơn độc lập, tự do”, sự phát triển của hạ tầng giao thông chính là một phần quan trọng để nâng cao đời sống nhân dân, thúc đẩy tri thức và văn minh.

Cầu Châu Đốc không chỉ là biểu tượng của sự đổi mới, mà còn là minh chứng cho sự nỗ lực không ngừng của người dân An Giang trong việc học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách của Bác Hồ và Bác Tôn. Một trong những giá trị quan trọng mà chúng ta cần học tập chính là phẩm chất cần kiệm, liêm chính, chí công vô tư – những phẩm chất đã tạo nên sự trong sáng, thanh cao trong cuộc sống và công việc của mỗi người dân. Chính nhờ những phẩm chất ấy, mà không chỉ có công trình này, mà còn nhiều thành tựu khác sẽ tiếp tục được xây dựng, phát triển, góp phần mang lại cuộc sống tốt đẹp hơn cho nhân dân. Trong giai đoạn 2024-2025, khi An Giang tiếp tục vươn mình mạnh mẽ, mỗi người dân, mỗi cán bộ, đặc biệt là thế hệ trẻ, cần noi gương Bác Hồ, nỗ lực phấn đấu, giữ gìn đạo đức trong sáng, sống trung thực và liêm chính để xây dựng một quê hương giàu mạnh, văn minh. Đó chính là con đường mà chúng ta, với tư cách là những người giáo viên, phải tiếp tục gieo mầm, lan tỏa đến thế hệ trẻ, để các em không chỉ học tốt mà còn biết sống có trách nhiệm, biết yêu quê hương và cống hiến cho sự nghiệp xây dựng đất nước

- Hết -